NANEBEVSTOUPENÍ

Cyklus „Bůh zachraňuje“, katecheze 25.

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2026 (David Žofák)

Co ke katechezi potřebujeme

Písně: *Kde bydlí Bůh? (viz odkaz).*

Katecheze + závěrečné aktivity:

- *Nakopírované pracovní listy, pastelky nebo fixy.*

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Kde bydlí Bůh?

- Nápěv: https://www.youtube.com/watch?v=RQWvlsBJGLc

Pohybové schéma:

Kde bydlí Bůh
--- *Pravou ruku dáme nad oči a rozhlížíme se doprava*

kde bydlí Bůh
--- *Levou ruku dáme nad oči a rozhlížíme se doleva*

a kde přebývá jeho svatý Duch
--- *Roztáhneme obě ruce a máváme s nimi doširoka jako orel…*

Vznáší se v nebesích,
--- *Máváme oběma rukama nad sebou*

má domek z papíru
--- *Obě ruce spojíme před sebou a vytvoříme „střechu“*

Anebo na horách
--- *Malujeme hory*

svůj srub na míru
--- *Obě ruce spojíme před sebou a vytvoříme „střechu“*

Palác se zahradou s výhledem na moře
--- *Pravou a levou rukou uděláme před sebou vlny*

Kde si klidně žije.

Bůh je tam,

--- Jednou rukou ukazujeme nahoru

kde jsi ty,

--- Ukazujeme prstem na někoho druhého

nedělá s tím žádné drahoty.

--- Stejným prstem před sebou kýváme napravo a nalevo

Koho pozve dál,

--- Zvedáme obě ruce s dlaněmi nahoru

u toho se zabydlí

--- Obě ruce překřížíme na prsou

a chce s ním prožít první, poslední.

--- Nejdřív levou ruku dlaní vzhůru lehce pozdvihneme, pak druhou – jako bychom zvažovali obě možnosti.

Celou píseň zopakujeme

Někdy si člověk přijde tak nějak sám

--- Obě ruce dáme na obličej

Jako kdyby Bůh stál opodál.
Pro takové chvíle nám Bůh svou radu dal:

--- Prstem ukážeme nahoru

Přibližte se ke mně a přiblížím se k vám.

--- Oběma rukama pohybujeme směrem ven a pak k nám

ÚVOD – OPAKOVÁNÍ

*Posadíme se **do kruhu** – zůstaneme v něm prakticky po celou katechezi. Na úvod se dětí **zeptáme**:* Děti, vzpomenete si, o čem jsme si povídali minule*? (…)*

*Necháme skupinu chvíli přemýšlet a odpovídat, nakonec můžeme **doplnit**:* Ježíš se zjevil učedníkům, kteří šli do Emauz, a ukázal jim, že na ně myslí a že je má rád. Podobně i dnes uslyšíme, co úžasného pro nás Ježíš vymyslel na konci svého „pobytu“ tady u nás na zemi.

KATECHEZE

Pokračujeme v rozhovoru a zeptáme se dětí:

Co myslíte, že udělá úplně malé dítě, když od něj maminka chce na chvíli odejít třeba na nákup, a řekne tatínkovi: Pohlídej ho! (…) Takové malé děťátko často pláče, protože nechce, aby ho maminka opustila.

A je i vám někdy smutno, když tatínek nebo maminka někam musí odejít? (…)

*Necháme děti chvíli **sdílet zkušenosti**, poté se **ptáme**:* A proč myslíte, že jsou děti smutné a pláčou, když někdo z rodičů odchází? (…)

Protože se s maminkou nebo tátou cítí dobře a v bezpečí. Mají pocit, že když jsou s nimi, nemůže se jim stát nic zlého. Jsou si jisté, že kdyby se něco takového mělo stát, tak je maminka nebo táta ochrání.

*Pokračujeme **otázkou**:* A teď mi řekněte: kam třeba musí vaše maminka nebo tatínek někdy odejít? (…)

Ano, musí jít třeba nakoupit, do práce, někam dojít a něco vyřídit, potřebují si taky udělat někdy trochu volno, aby mohli být zdraví, proto jdou třeba na procházku…

Dětem můžeme vyprávět i následující modelový příběh:

Byl jednou jeden chlapec, jmenoval se Toník, a ten chtěl, aby byli maminka i tatínek pořád doma. Takže když maminka chtěla jít na nákup, Toník začal plakat… Maminka se proto rozhodla, že nikam nepůjde a zůstala doma. Toník se ale divil, že už druhý den musí jíst ovesnou kaši, která mu vůbec nechutnala! Ptal se maminky, proč ji uvařila, a ona mu řekla, že nešla na nákup, protože strašně plakal.

Pak chtěl zase jít tatínek do práce a Toník začal plakat ještě víc. Tatínek tedy také nikam nešel, ale byl pak hodně neklidný a pořád doma na někoho křičel. Toník se ho zeptal, proč křičí, a on mu řekl, že když nešel do práce, je hodně nervózní, a tak musí začít křičet.

Toník si pak uvědomil, že tatínek i maminka musí občas někam odejít a že je to tak dobře. A tak si řekl, že to zvládne!

*Můžeme děti nechat na příběh **reagovat**, pokud mají nějaké připomínky. Potom **pokračujeme**:* Tak to vidíte – maminka ani táta s námi nemohou být úplně pořád! Když ale musí odejít, vždycky to zařídí tak, abychom to zvládli i bez nich – co můžou třeba udělat? (…)

*Necháme děti **vymyslet** několik možností, a **dokončíme**:* může nás třeba hlídat náš starší sourozenec, nebo může přijít i někdo jiný, kdo s námi zůstane, nebo maminka a táta odejdou na tak malou chvíli, že to zvládneme sami – my totiž víme, že na nás maminka myslí i na tu dálku a má nás ráda!

***Pokračujeme**:* Ježíš to dělá úplně stejně jako naši rodiče – kdysi to řekl svým apoštolům a teď to říká i nám:

1. Říká nám, že také musí odejít,
2. Ale bude na nás pořád myslet.

***Uvedeme aktivitu** (předpokládáme, že je přítomen ještě alespoň jeden rodič – děti nenecháváme samotné):* Něco si teď spolu zkusíme: Já půjdu na chvíli za dveře a říkám vám, že na vás budu myslet. Věříte tomu? (…)

***Odejdeme** na chvíli za dveře, tam konkrétně **vzpomeneme** na každé z dětí a krátce se za každé **pomodlíme**: (Pane, svěřuji Ti Jirku, Anežku a Vítka a prosím chraň a opatruj každého z nich!)*

*Poté se vrátíme a **zeptáme** se:* Co myslíte, děti, vzpomněl jsme si venku na vás nebo ne? (…) Ano – vzpomněl, a také jsem se za každého z vás pomodlil a svěřil vás Boží pomoci a ochraně.

Právě tak na vás myslí Ježíš, ale mnohem a mnohem víc!

***Dokončíme**:* Ježíš nám ale také říká, že nám pošle Ducha Svatého a ten s námi bude pořád! Duch Svatý je úplně stejně dobrý jako Ježíš a může zůstat tajemně s každým z nás, na každém místě a v každé době.

Napadá mě, že je to podobné jako vzduch – toho také máme každý dostatek a můžeme se kdykoli nadechnout.

Schválně si to teď můžeme zkusit: nadechneme se, a potom zkusíme říct tuto modlitbu:

Pane, díky, že vzduch je kolem nás, – bez něj by život nebyl v nás.

Pak se znovu nadechneme a pokračujeme:

Stejně i tvůj Duch mne objímá – pro lásku svou mne otvírá.

Pracovní list

Na obrázku vidíme apoštoly – někteří se dívají na stopy na cestě, někteří sledují, jak vedou do nebe. Děti mohou obrázek dokreslovat; zároveň můžeme společně číst příběh o Ježíšově nanebevstoupení z přílohy Liturgické texty, případně jej komentovat.

Ptáme se, na co apoštolové myslí, co jim připadalo zvláštní, jak se cítili… Po skončení práce můžeme celý text ještě jednou shrnout.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Znovu zopakujeme dvojí nadechnutí s dvojí modlitbou uvedenou výše, případně zakončíme spontánní modlitbou a znamením kříže.